

ПРО ЗАСТОСУВАННЯ Ateb-ФУНКЦІЙ ДЛЯ ПОБУДОВИ РОЗВ'ЯЗКУ НЕЛІНІЙНОГО РІВНЯННЯ КЛЕЙНА – ГОРДОНА

For the nonlinear Klein–Gordon equation, we construct the first approximation of asymptotic solution by using the Ateb-functions. The resonance and nonresonance cases are considered.

Для нелінійного рівняння Клейна–Гордона на основі використання Ateb-функцій будується перше наближення асимптотичного розв'язку. Розглядаються резонансний і нерезонансний випадки.

Як відомо [1], ряд задач фізики твердого тіла, фізики частин з високою енергією та інші зводяться до дослідження рівняння

$$u_{tt} - \alpha^2 u_{xx} + f'(u) = \varepsilon F(u, u_x, u_t, \mu t), \quad (1)$$

в якому α , μ — сталі, $f(u)$ — деяка нелінійна функція (потенціальна функція), $F(u, u_x, u_t, \mu t)$ — аналітична 2π -періодична по μt функція, ε — малий параметр. Для квазілінійного випадку $f'(u) = \beta^2 u$ асимптотичний розв'язок рівняння (1) побудовано в [2]. У даній статті з використанням Ateb-функцій [3] на основі методу усереднення М. М. Боголюбова [4] будуються перші наближення розв'язку рівняння (1) для двох випадків: $f'(u) = \beta^2 u^{\nu+1}$ і $f'(u) = -\beta^2 u^{\nu+1}$, в яких β — стала, а $\nu + 1 = (2n + 1)(2m + 1)$, $m, n = 0, 1, 2, \dots$

1. Розглянемо спочатку випадок $f'(u) = \beta^2 u^{\nu+1}$, тобто рівняння

$$u_{tt} - \alpha^2 u_{xx} + \beta^2 u^{\nu+1} = \varepsilon F(u, u_x, u_t, \mu t). \quad (2)$$

При $\varepsilon = 0$ рівняння (2) перетворюється у нелінійне рівняння Клейна–Гордона, для якого існує розв'язок у вигляді хвилі [5]. Остання становить чисто нелінійний ефект і не має аналогу у лінійній теорії диспергуючих систем, а швидкість поширення цієї хвилі залежить від амплітуди [1]. Легко перевірити, що розв'язки рівняння Клейна–Гордона

$$u_{tt} - \alpha^2 u_{xx} + \beta^2 u^{\nu+1} = 0 \quad (3)$$

у вигляді періодичних хвильових пакетів описуються за допомогою періодичних Ateb-функцій

$$u(x, t) = a \operatorname{sa}(\nu + 1, 1, l\psi), \quad \psi = kx - \omega(a)t + \theta, \quad (4)$$

або

$$u(x, t) = a \operatorname{sa}(\nu + 1, 1, l\psi), \quad (5)$$

де параметр l визначається з умови періодичності по ψ хвильового пакету і для випадку $T = 2\tau$

$$l = \frac{\Pi(1, \nu + 1)}{\tau} = \frac{1}{\tau} \frac{\Gamma(1/2) \Gamma(1/(\nu + 2))}{\Gamma(1/2 + 1/(\nu + 2))}, \quad (6)$$

a , θ — сталі, $2\Pi(1, \nu + 1)$ — період по ψ функцій $\operatorname{sa}(\nu + 1, 1, \psi)$ чи $\operatorname{sa}(\nu + 1, 1, \psi)$; k і $\omega(a)$ пов'язані дисперсійним співвідношенням

$$\omega^2(a) = \frac{\nu + 2}{2} \beta^2 a^\nu + \alpha^2 k^2. \quad (7)$$

Нижче, не зменшуючи загальності, будемо розв'язок збуреного рівняння (2), близький до 2Π -періодичного по ψ , тобто у всіх викладках параметр l приймається рівним 1, а розв'язком рівняння (3) вважатимемо співвідношення (4).

Диференціюванням (4) по t і x знаходимо

$$u_t(x, t) = \frac{2a}{\nu+2} \omega(a) \text{sa}(1, \nu+1, kx - \omega(a)t + \theta), \quad (8)$$

$$u_x(x, t) = -\frac{2a}{\nu+2} k \text{sa}(1, \nu+1, kx - \omega(a)t + \theta). \quad (9)$$

Співвідношення (4), (8), (9) будемо вважати заміною змінних для рівняння (2), тільки параметри a і θ будуть вже деякими функціями x і t . Використовуючи загальну схему методу усереднення М. М. Боголюбова [4], отримуємо диференціальні співвідношення, що зв'язують шукані величини

$$a_t \text{ca}(\nu+1, 1, \psi) - \theta_t \frac{2a}{\nu+2} \text{sa}(1, \nu+1, \psi) = 0,$$

$$a_x \text{ca}(\nu+1, 1, \psi) - \theta_x \frac{2a}{\nu+2} \text{sa}(1, \nu+1, \psi) = 0,$$

$$\begin{aligned} & \left[a_t \left(\omega(a) + a \frac{d\omega}{da} \right) + \alpha^2 k a_x \right] \frac{2a}{\nu+2} \text{sa}(1, \nu+1, \psi) + \\ & + \left[\omega(a) \theta_t + \alpha^2 k \theta_x \right] \frac{2a}{\nu+2} \text{ca}^{\nu+1}(\nu+1, 1, \psi) = \varepsilon F^*(a, \psi, \mu t), \end{aligned} \quad (10)$$

де

$$F^*(a, \psi, \mu t) = F \left(a \text{ca}(\nu+1, 1, \psi), -\frac{2a}{\nu+2} k \text{sa}(1, \nu+1, \psi), \dots, \mu t \right).$$

Враховуючи, що вірні очевидні співвідношення

$$a_t = -\omega(a) a_\psi, \quad a_x = k a_\psi, \quad (11)$$

$$\theta_t = -\omega(a) \theta_\psi, \quad \theta_x = k \theta_\psi,$$

систему диференціальних рівнянь (10) перетворюємо до вигляду

$$a_\psi \text{ca}(\nu+1, 1, \psi) - \frac{2a}{\nu+2} \theta_\psi \text{sa}(1, \nu+1, \psi) = 0, \quad (12)$$

$$\frac{\nu+2}{2} a_\psi \text{sa}(1, \nu+1, \psi) + a \theta_\psi \text{ca}^{\nu+1}(\nu+1, 1, \psi) = -\frac{\varepsilon}{\beta^2 a^\nu} F^*(a, \psi, \mu t).$$

Останні вирази визначають a_ψ і θ_ψ :

$$a_\psi = \frac{-2\varepsilon \text{sa}(1, \nu+1, \psi)}{\nu+2} \frac{F^*(a, \psi, \mu t)}{\beta^2 a^\nu}, \quad (13)$$

$$\theta_\psi = -\varepsilon \frac{\text{ca}(\nu+1, 1, \psi)}{\beta^2 a^\nu} F^*(a, \psi, \mu t).$$

Праві частини співвідношень (13) є періодичними по ψ і $\gamma = \mu t$ функціями з періодами відповідно 2π і 2π , тому, усереднюючи їх за вказаними аргументами, для нерезонансного випадку одержуємо

$$a_\psi = \frac{-\varepsilon}{2\pi \Pi \beta^2 (\nu+2) a^\nu} \int_0^{2\pi} \int_0^{2\pi} F_s^*(a, \psi, \gamma) d\gamma d\psi, \quad (14)$$

$$\theta_\psi = \frac{-\varepsilon}{4\pi \Pi \beta^2 a^{\nu+1}} \int_0^{2\pi} \int_0^{2\pi} F_c^*(a, \psi, \gamma) d\gamma d\psi,$$

де

$$F_s^*(a, \psi, \gamma) = \text{sa}(1, \nu + 1, \psi) F^*(a, \psi, \gamma),$$

$$F_c^*(a, \psi, \gamma) = \text{ca}(\nu + 1, 1, \psi) F^*(a, \psi, \gamma).$$

Повертаючись у (14) до похідних по t і x , на основі (11) знаходимо

$$\begin{aligned} a_t &= \frac{\varepsilon \omega(a)}{2\pi \Pi \beta^2 (\nu + 2) a^\nu} \int_0^{2\Pi} \int_0^{2\Pi} F_s^*(a, \psi, \gamma) d\gamma d\psi, \\ a_x &= \frac{-\varepsilon k}{2\pi \Pi \beta^2 (\nu + 2) a^\nu} \int_0^{2\Pi} \int_0^{2\Pi} F_s^*(a, \psi, \gamma) d\gamma d\psi, \\ \psi_t &= -\omega(a) + \frac{\varepsilon \omega(a)}{4\pi \Pi \beta^2 a^{\nu+1}} \int_0^{2\Pi} \int_0^{2\Pi} F_c^*(a, \psi, \gamma) d\gamma d\psi, \\ \psi_x &= k - \frac{\varepsilon k}{4\pi \Pi \beta^2 a^{\nu+1}} \int_0^{2\Pi} \int_0^{2\Pi} F_c^*(a, \psi, \gamma) d\gamma d\psi. \end{aligned} \quad (15)$$

Таким чином, перше наближення асимптотичного розв'язку диференціального рівняння (2) у нерезонансному випадку описується залежністю (4), в якій $a(x, t)$ і $\psi(x, t)$ визначаються диференціальними рівняннями (15).

Перейдемо до розгляду головного резонансу для рівняння (2), тобто випадку $\omega(a) \approx \frac{\Pi}{\pi} \mu$. Як відомо [4], у резонансному випадку амплітуда коливань залежить від різниці фаз. Тому, вводячи у (13) нову змінну φ згідно з $\varphi = \psi - \psi_0$ ($\psi_0 = kx - \frac{\Pi}{\pi} \gamma$), з урахуванням (11) отримуємо

$$\begin{aligned} a_t &= \frac{2\varepsilon \omega(a) F_s^*\left(a, \varphi + \psi_0, \frac{\pi}{\Pi}(kx - \psi_0)\right)}{(\nu + 2) \beta^2 a^\nu}, \\ a_x &= \frac{-2\varepsilon k F_s^*\left(a, \varphi + \psi_0, \frac{\pi}{\Pi}(kx - \psi_0)\right)}{(\nu + 2) \beta^2 a^\nu}, \\ \varphi_t &= \frac{\Pi}{\pi} \mu - \omega(a) + \frac{\varepsilon \omega(a) F_c^*\left(a, \varphi + \psi_0, \frac{\pi}{\Pi}(kx - \psi_0)\right)}{\beta^2 a^{\nu+1}}, \\ \varphi_x &= \frac{-\varepsilon k F_c^*\left(a, \varphi + \psi_0, \frac{\pi}{\Pi}(kx - \psi_0)\right)}{\beta^2 a^{\nu+1}}. \end{aligned} \quad (16)$$

Зауважимо, що система диференціальних рівнянь (16) розглядається у малому околі

$$a^* = \left\{ \frac{2}{(\nu + 2) \beta^2} \left[\left(\frac{\Pi}{\pi} \mu \right)^2 - a^2 k^2 \right] \right\}^{1/\nu}$$

(a^* — корінь рівняння $\omega(a) = \Pi \mu / \pi$). Останнє дає змогу її дещо спростити. Дійсно, усереднення системи (16) за змінною ψ_0 не змінить точності першого наближення, якщо у величинах порядку ε допустити похибку такого ж порядку, тобто точність системи не зміниться, якщо у „коєфіцієнтах” при ε правих її частин параметр a замінити на a^* . Крім цього у межах запропонованої точності можна вважати для резонансного випадку

$$\frac{\Pi}{\pi} \mu - \omega(a) = \frac{d\omega^*(a)}{da} (a^* - a). \quad (17)$$

Враховуючи викладене вище, систему диференціальних рівнянь (16) після усереднення по Ψ_0 можна записати у вигляді

$$\begin{aligned} a_t &= \frac{\varepsilon \omega(a^*)}{(\nu+2) \Pi \beta^2 (a^*)^\nu} \int_0^{2\Pi} F_s^* \left(a^*, \varphi + \Psi_0, \frac{\pi}{\Pi} (kx - \Psi_0) \right) d\Psi_0, \\ a_x &= \frac{-\varepsilon k}{(\nu+2) \Pi \beta^2 (a^*)^\nu} \int_0^{2\Pi} F_s^* \left(a^*, \varphi + \Psi_0, \frac{\pi}{\Pi} (kx - \Psi_0) \right) d\Psi_0, \\ \varphi_t &= \frac{d\omega^*(a)}{da} (a^* - a) + \frac{\varepsilon \omega(a^*)}{2\Pi \beta^2 (a^*)^{\nu+1}} \int_0^{2\Pi} F_c \left(a^*, \varphi + \Psi_0, \frac{\pi}{\Pi} (kx - \Psi_0) \right) d\Psi_0, \\ \varphi_x &= \frac{-\varepsilon k}{2\beta^2 \Pi (a^*)^{\nu+1}} \int_0^{2\Pi} F_c \left(a^*, \varphi + \Psi_0, \frac{\pi}{\Pi} (kx - \Psi_0) \right) d\Psi_0. \end{aligned} \quad (18)$$

Зокрема, при $\nu=0$, як окремий випадок викладеного, одержуємо розв'язок задачі у першому наближенні для квазілінійного рівняння, розглянутий в [2].

2. Для випадку $f'(u) = -\beta^2 u^{\nu+1}$, який розглядатимемо лише при $\mu=0$ (автономний випадок), рівняння (1) набуває вигляду

$$u_{tt} - \alpha^2 u_{xx} - \beta^2 u^{\nu+1} = \varepsilon F(u, u_x, u_t). \quad (19)$$

Відповідне незбурене ($\varepsilon=0$) рівняння

$$u_{tt} - \alpha^2 u_{xx} - \beta^2 u^{\nu+1} = 0 \quad (20)$$

також носить назву Клейна–Гордона і має розв'язки, які виражаються за допомогою гіперболічних Атев-функцій [3] у вигляді

$$u(x, t) = a \operatorname{sha}(\nu+1, 1, kx - \omega(a)t + \theta), \quad (21)$$

або

$$u(x, t) = a \operatorname{cha}(\nu+1, 1, kx - \omega(a)t + \theta), \quad (22)$$

де a, θ — деякі сталі, а k і ω , як легко перевірити, пов'язані дисперсійним співвідношенням (7). Нижче, при дослідженні рівняння (19), розв'язком рівняння (20) будемо вважати співвідношення (21). Диференціюючи (21) по t і x , одержуємо

$$u_t(x, t) = -\frac{2a\omega(a)}{\nu+2} \operatorname{cha}(1, \nu+1, kx - \omega(a)t + \theta), \quad (23)$$

$$u_x(x, t) = \frac{2ak}{\nu+2} \operatorname{cha}(1, \nu+1, kx - \omega(a)t + \theta). \quad (24)$$

Вирази (21), (23) і (24) вважатимемо заміною змінних для збуреного рівняння (19), тільки для вказаного випадку a і θ будуть деякими повільно змінними функціями x і t . Тоді з (19), аналогічно до викладеного у п. 1, отримуємо систему диференціальних рівнянь

$$a_t \operatorname{sha}(\nu+1, 1, kx - \omega(a)t + \theta) + \theta_t \frac{2a}{\nu+2} \operatorname{cha}(1, \nu+1, kx - \omega(a)t + \theta) = 0,$$

$$\begin{aligned}
 a_x \operatorname{sha}(v+1, 1, kx - \omega(a)t + \theta) + \theta_x \frac{2a}{v+2} \operatorname{cha}(1, v+1, kx - \omega(a)t + \theta) = 0, \\
 \frac{2}{v+2} \operatorname{cha}(1, v+1, \psi) \left[a_t \left(\omega + a \frac{d\omega}{da} \right) + \alpha^2 k a_x \right] + \\
 + \frac{2a}{v+2} \operatorname{sha}^{v+1}(v+1, 1, \psi) (\theta_t \omega(a) + \theta_x \alpha^2 k) = -\varepsilon f^*(a, \psi),
 \end{aligned} \tag{25}$$

де

$$\begin{aligned}
 f^*(a, \psi) = \\
 = F \left(a \operatorname{sha}(v+1, 1, \psi), \frac{2ka}{v+2} \operatorname{cha}(1, v+1, \psi), -\frac{2a\omega(a)}{v+2} \operatorname{cha}(1, v+1, \psi) \right).
 \end{aligned}$$

Систему рівнянь (25) на основі властивостей гіперболічних Атеб-функцій і співвідношень (11) можна записати у вигляді

$$a_\psi \operatorname{sha}(v+1, 1, \psi) + \theta_\psi \frac{2a}{v+2} \operatorname{cha}(1, v+1, \psi) = 0, \tag{26}$$

$$a_\psi \frac{v+2}{2} \beta^2 a^v \operatorname{cha}(1, v+1, \psi) + \theta_\psi a \operatorname{sha}^{v+1}(v+1, 1, \psi) = -\frac{\varepsilon f^*(a, \psi)}{\beta^2 a^v},$$

звідки знаходимо

$$\begin{aligned}
 a_\psi &= \frac{-2\varepsilon \operatorname{cha}(v+1, 1, \psi) f^*(a, \psi)}{(v+2) \beta^2 a^v}, \\
 \theta_\psi &= \frac{\varepsilon \operatorname{sha}(1, v+1, \psi) f^*(a, \psi)}{\beta^2 a^{v+1}}.
 \end{aligned} \tag{27}$$

Нехай параметр v в (19) задовольняє умову $v > 0$. Використані гіперболічні Атеб-функції, за допомогою яких виражається розв'язок рівняння Клейна-Гордона (20), є періодичними з періодом $2\Pi^*(1, v+1)$:

$$\Pi^*(1, v+1) = \frac{\Gamma(1/(v+2)) \Gamma(v/(2(v+2)))}{\Gamma(1/2)}. \tag{28}$$

Останнє дає змогу систему диференціальних рівнянь (27) усереднити по ψ на інтервалі $2\Pi^*$, а співвідношення, що визначають a і θ як функції x і t , набувають вигляду

$$\begin{aligned}
 a_t &= \frac{\varepsilon \omega(a)}{(v+2) \beta^2 a^v} f_{\text{ch}}^{**}(a), \quad \Psi_t = -\omega(a) - \frac{\varepsilon \omega(a)}{\beta^2 a^{v+1}} f_{\text{sh}}^{**}(a), \\
 a_x &= \frac{-\varepsilon k}{(v+2) \beta^2 a^v} f_{\text{ch}}^{**}(a), \quad \Psi_x = k + \frac{\varepsilon k}{\beta^2 a^{v+1}} f_{\text{sh}}^{**}(a),
 \end{aligned} \tag{29}$$

де

$$\begin{aligned}
 f_{\text{sh}}^{**}(a) &= \frac{1}{2\Pi^*} \int_0^{2\Pi^*} \operatorname{sha}(v+1, 1, \psi) f^*(a, \psi) d\psi, \\
 f_{\text{ch}}^{**}(a) &= \frac{1}{2\Pi^*} \int_0^{2\Pi^*} \operatorname{cha}(1, v+1, \psi) f^*(a, \psi) d\psi.
 \end{aligned}$$

Якщо ж v задовольняє умову $-1 < v \leq 0$, то величина P^* не обмежена, а розв'язки рівнянь Клейна – Гордона (20) не періодичні.

У випадку, коли права частина диференціального рівняння (19) періодична по μt і $v > 0$, аналогічно до викладеного у п. 1, легко отримати розв'язок задачі для резонансного і нерезонансного випадків.

3. Як приклад розглянемо рівняння

$$u_{tt} - \alpha^2 u_{xx} + \beta^2 u^3 = \sigma u + \delta(1 - u^2)u_t, \quad (30)$$

в якому σ і δ — деякі малі сталі величини одного порядку. Приймаючи за 2π -періодичний по ψ розв'язок незбуреного $\sigma = \delta = 0$ рівняння функцію

$$u(x, t) = a \operatorname{ca}(3, 1, l\psi), \quad l = \frac{1}{\pi} \Pi(1, 3) = 1,669, \quad (31)$$

одержуємо співвідношення, які визначають у першому наближенні a і ψ для збуреного рівняння (30) у вигляді

$$\begin{aligned} a_t &= 4,5701 \cdot 10^{-2} \frac{\delta \omega^2(a)}{\beta^2 a} (3,6475 - a^2), \\ a_x &= -4,5701 \cdot 10^{-2} \frac{\delta \omega(a) k}{\beta^2 a} (3,6475 - a^2), \end{aligned} \quad (32)$$

$$\psi_t = -\omega(a) \left(1 - \frac{2,7383 \cdot 10^{-1} \sigma}{\beta^2 a^2} \right),$$

$$\psi_x = k \left(1 - \frac{2,7383 \cdot 10^{-1} \sigma}{\beta^2 a^2} \right),$$

де

$$\omega^2(a) = 7,1799 \cdot 10^{-1} \beta^2 a^2 + \alpha^2 k^2.$$

З останніх співвідношень випливає, що встановлений стійкий розв'язок розглянутого рівняння у вигляді хвилі описується залежністю

$$u(x, t) = 1,9101 \operatorname{ca}(3; 1; 1,669\psi), \quad (33)$$

де

$$\psi = \left(1 - 7,5477 \cdot 10^{-2} \frac{\sigma}{\beta^2} \right) \left(kx - \sqrt{2,6196\beta^2 + \alpha^2 k^2} t \right).$$

Як окремий випадок з отриманого при $\alpha = \sigma = 0$ ($u = u(t)$) маємо розв'язок задачі для звичайного нелінійного диференціального рівняння, розглянутого в [6, 7], а при $\delta = 0$ — перше наближення асимптотичного розв'язку рівняння так званої моделі ϕ^4 [1] за умови $\sigma \ll \beta^2$, яка зустрічається у фізиці елементарних часток.

1. Додд Р., Ейлбек Дж., Моррис Х. Солитоны и нелинейные волновые уравнения. – М.: Мир, 1988. – 694 с.
2. Митропольский Ю. А. О построении асимптотического решения возмущенного уравнения Клейна–Гордона // Укр. мат. журн. – 1995. – 47, № 9. – С. 1209–1217.
3. Сешик П. М. Обращения неполной Вета-функции // Там же. – 1969. – 21, № 3. – С. 325–333.
4. Боголюбов Н. Н., Митропольский Ю. А. Асимптотические методы в теории нелинейных колебаний. – М.: Наука, 1974. – 503 с.
5. Уизем Дж. Линеиные и нелинейные волны. – М.: Мир, 1977. – 622 с.
6. Коломиец В. Г., Цикайло Т.-Н. М. Асимптотические методы и периодические Атев-функции в некоторых нелинейных задачах теории случайных колебаний. – Киев, 1987. – 64 с. – (Препринт / АН УССР. Ин-т математики; 87.57).
7. Сешик П. М., Сокил Б. І. Про колиний процес в одному механічному осциляторі // Вісн. Львів. політехн. ін-ту. Деякі питання динаміки машин. – 1978. – № 121. – С. 90–94.

Одержано 26.12.95